

چکیده

هدف: منشا کیفیت در بهداشت و درمان حصول اطمینان از فرهنگ ایمنی بیمار است و سرآغاز فرهنگ ایمنی محیطی است که عاری از آسیب باشد. مطالعه حاضر با هدف تعیین رابطه درک فرهنگ ایمنی بیمار و شرایط محیط کار از دیدگاه پرستاران انجام شد.

روش کار: این مطالعه از نوع مقطعی- همبستگی است که جامعه آماری آن را پرستاران شاغل در بیمارستان‌های آموزشی درمانی وابسته به دانشگاه علوم پزشکی ایران در سال ۱۳۹۶ تشکیل دادند. ۳۰۰ پرستار به روش نمونه‌گیری طبقه تصادفی وارد مطالعه شدند. به منظور بررسی فرهنگ ایمنی بیمار از پیمایش بیمارستانی فرهنگ ایمنی بیمار و برای بررسی شرایط محیط کار پرستاران از پرسشنامه شاخص شرایط محیط کار در پرستاری استفاده گردید. برای تحلیل‌ها داده‌ها از روش‌های توصیفی و ضریب همبستگی پیرسون استفاده شد.

یافته‌ها: با توجه به نتایج بدست آمده، نمره کل فرهنگ ایمنی بیمار و شرایط محیط کار پرستاری به ترتیب ۳,۲۴ و ۲,۵۷ مشخص شده است که این دو متغیر در حد متوسط ارزیابی شده‌اند. در بین ابعاد فرهنگ ایمنی بیمار، کار تیمی درون واحدهای بیمارستان بیشترین مقدار امتیاز (با میزان ۷۶/۶ درصد) و بعد کارکنان پایین‌ترین مقدار امتیاز (با میزان ۴۴ درصد) را در میان ابعاد مختلف به خود اختصاص دادند. در بین ابعاد شرایط محیط کار، ارتباط و همکاری پزشک و پرستار، بیشترین مقدار امتیاز (۵۷ درصد) و بعد کفایت منابع و نیروی انسانی پایین‌ترین مقدار امتیاز (۴۷/۳ درصد) را در میان ابعاد مختلف به خود اختصاص دادند. ۳۴ درصد کارکنان در ۱۲ ماه گذشته سابقه هیچ‌گونه گزارش رخدادی را نداشته‌اند. همچنین میان متغیر "فرهنگ ایمنی بیمار" با "بعد شرایط محیط کار پرستاری" ارتباط معنادار وجود داشت.

نتیجه‌گیری: براساس یافته‌های مطالعه حاضر، هر چه شرایط محیط کاری پرستاران در وضعیت مطلوب‌تری قرار داشته باشد، فرهنگ ایمنی بیمار افزایش می‌یابد. لذا ضروری است تا مدیران با به‌کارگیری استراتژی‌های موثر جهت بهبود شرایط کاری زمینه را برای مراقبت ایمن از بیماران فراهم آورند.

کلیدواژه‌ها: فرهنگ ایمنی بیمار- شرایط محیط کار- پرستار- بیمارستان آموزشی درمانی دانشگاه علوم پزشکی ایران